

نُتخَبُ تَقْسِیرِ تَجْدِیدِ نَظَرِ شَدَّابِ اَقایِ مَهدیِ اَللهی قُشَّة نِی

سُورَةُ الْاَعْرَافِ

یحییٰ عذاب آتش هوزان! این عذاب ابدست خود پیش فرستادند و خداوند هرگز در حق بندگان
 خود ستم نخواهد کرد (۱۸۷) آن کسانی که گفتند: خدا از پیمان گرفته که هیچ پیغمبری ایما نماند
 تا آنکه او قربانی آورد که در آتش بسوزد. بگو ای پیغمبر که پیش ازین پیغمبرانی آمده و برای شما هرگونه معجزی آورده
 و این را هم که خواستید نیز آوردند. پس اگر راست میگویند و باین شرط ایمان میآورید برای چنان
 پیغمبران را بکشید (۱۸۸) پس ای پیغمبر اگر مرا تکذیب کردی و بگویند که پیغمبران پیش از تو هم
 که معجزات و زبور و کتاب آسمانی روشن بر آنها آوردند نیز تکذیب کردند (۱۸۹) نفسی شریست که
 خواستید و مشتاق روز قیامت همه شما بمرد و اغمال خود کاملاً خواهید رسید پس هر کس خود را از آتش
 جهنم دور داشت بهشت ابدی در چنین کس فیروزی و سعادت آید خواهد یافت (و بدانید)
 که زبندگان جز متاعی فریبنده نخواهد بود و محققاً شمار با مال و جان آزمایش خواهند کرد و بر شما از نعم با
 آنها که پیش از شما کتاب آسمانی بآنها نازل شد آزار بسیار خواهد رسید و اگر صبر کنید کرده و پرهیز کنید
 (البته طغریابید) که ثبات و تقوی سبب نیر و مندی و قوت اراده و کارنا است (۱۹۰)
 و چون خدا پیمان گرفت از آنها که کتاب بآنها داده شد که حقایق کتاب آسمانی را
 برای مردم بیان کنند و گمان نکنید پس آنها عهد خدا را پشت سر انداخته آیات الهی را
 بیباکی اندک فروختند و چه بد معاویه کردند (۱۹۱) ای پیغمبر مندا را آنها که بگرداشتند و خداوند
 دوست دارند که مردم باوصاف پسندیده بی که هیچ در آنها وجود ندارد و ستایش کنند و البته بدانند

سُورَةُ الْحَٰشِرِ

عذابِ خدا را می‌دارند که آنها را بدوزخ عذاب در دناک خواهد بود ۸۸ خدا است
 مالکِ ملکِ آسمان و زمین و خدا بر هر چیز توانا است ۸۹ مَحْضًا در خلقتِ آسمان و زمین و
 رفت و آمد شب و روز روشن دلائلی است برای خردمندان ۹۰ آنها نیکه در هر حالت
 ایستاده نشتنه خسته خدا را یاد کنند و دائم فکر در خلقتِ آسمان و زمین کرده و گویند پروردگارا
 ایندگه با عظمتِ بی‌پایان فرماید، پاک و منزهی، ما را بطرف خود از عذاب و دوزخ جدا
 ۹۱ ای پروردگارا، هر که را تو در آتش افکندی و در سختِ خوار کرده‌ای و او ستمکار بوده و ستمکاران را
 یاری نخواهد کرد ۹۲ ای پروردگارا چون صدای مُنادی که خلق را بایمان بخواند شنیدیم اجابت کنیم
 و ایمان آوریم پروردگارا اگر گناهان ما در گذر و رشتی کردار ما بر پشیمان و ستمکاران سپرد
 ما را بانیگان محسور گردان ۹۳ پروردگارا، از آنچه بر سولان خود وعده دادی نصیب فرما و محسور
 نگردان که وعده هرگز تخلف نخواهد کرد ۹۴ پس خدا دعای ایشان را اجابت کرد که البته
 من که پروردگارِ عملِ هیچکس از مرد و زن بی‌مزد نگذارم (چه آنکه همه در نظر خدا یکسانند) از
 مردمِ برنجی دیگر برتری نذارند مگر بطاعت و معرفت پس آنکه از وطن خود هجرت نمود
 و از دیار خویش بیرون شده و در راه خدا رنج کشید و جهاد کردند و گشته شدند همانا بدیها
 آنها را (در پرده لطف خود) پویشانیم و آنها را بهشت مائی دادیم که زیر درختانش نهضت
 و این پادشاهی است از جانبِ خدا و نزد خدا پادشاهی نیکو ۹۵ ترا دنیا میسر و کند (و عین شوی)

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
 اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
 اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ
 اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُهُودِهِمْ وَتَيْفَكَرُون فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝
 رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُبَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا
 رَبَّنَا مَا غَفِرْنَا ذُنُوبَنَا وَكَفَّرَ غَضَبُنَا إِنَّنَا وَتَوَقَّعْنَا مَعِ الْآبِرَارِ ۝
 رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا نَحْزَنُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ
 لَا تُخْلِفُ الْمِيعَاتِ ۝ ۞ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلًا مِّمَّا
 مِّنْكُمْ مَّن ذَكَرُوا أَنِّي بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلِذْنَ بِهِمْ هَا جَرُوا وَ
 أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَآوَدُوا فِي سِبْطِي فَأَنلَوْا وَقِيلُوا لَا كُفْرَانَ
 عَنْهُمْ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَابِ تَجَرَّى مِنْ حَتَمِهَا الْأَنْهَارُ زُلُفًا
 مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ۝ لَا يَغْنَثُكَ تَقَلُّبُ الدِّينِ

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

چون بی کافران شهر را تصرف آوردند (۹۶) و بیامای اندکست پس از این جهان منزلگاه آنان
 جَنَم است و چند آنجا بد جایگاهی است (۹۷) لکن آنکه خدا ترس با قوی شدند منزلگاهشان بهشتی است
 که زیر درختانش نهار جا بست و بهشت منزل جادو دانی آنهاست حالتی که خدا را آنها خوان
 خود گمبترده و آنچه نزد خدا است برای بندگان از هر چیز برتر است (۹۸) همانا برخی از اهل کتاب میگویند
 که بخدا و کتاب آسمانی شهادت می دهیم و خودشان ایمان آوردند و در حالتی که میطیع فرمان خدا بودند
 و آیات خدا را بهمانی اندک نفروشتند لکن آنکه اهل کتاب را نزد خدا پاداش نیکوست که هرگز
 بد از اجرانی مسلم است و البته خدا حساب خلق امیر و مسلمان خواهد کرد (۹۹) ای اهل ایمان کار بد
 صبر کنید و بگوئید که صبر و مقاومت سوارش کنید و بهما و قرب کارشون بدهد و خدا ترس باشند سرور و درگاه (۱۰۰)

وَمَا يَكْفُرُ لَكُمْ فَاسِقُ الْاَوَّلِ

بسمِ خدای بخشنده مهربان
 ای مردم تبرید از پروردگار خود استخوانی که همه شمار از این کمتر یا فرید و هم از آن بخت و خلق کرد و از اندوختن
 خلقی بسیار و اطراف عالم از مرد و زن بخت و تبرید از آنکه نام او را بگوید و در خواب میبندد (خدا را نظر آید)
 و درباره ارحام کوتاهی کنید که همانا خدا مقرب است (۱) و اموال تمایز پس از برون بخت آنهاست
 و مال بد و نامرغوب خود را به خوب و مرغوب آنها تبدیل کنید و اموال آنها را بضمیمه مال خود بخورید

سُورَةُ الْعَمِّ

كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۖ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيُسْرِ إِلَيْهَا ۖ
لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا يُزَلُّونَ لَا يَمُرُّ بَيْنَهُمْ وَاللَّهُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآرِثِينَ ۖ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ
خَاسِعِينَ لِلَّهِ لَا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ تَمَتَّأَلِبَهَا ۖ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ أَجْرٌ هُمْ يَحْتَدِرُ بِهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا أَصْبِرُوا وَاصْبِرُوا وَارْطَبُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

سُورَةُ النَّسَاءِ مِائَةٌ وَسِتُّ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۖ
أَتُوا أَلْيَامَ مَوَالِهِمْ وَلَا تَلْبَسُوا الْحَبِيبَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَكُلُوا

سوره س

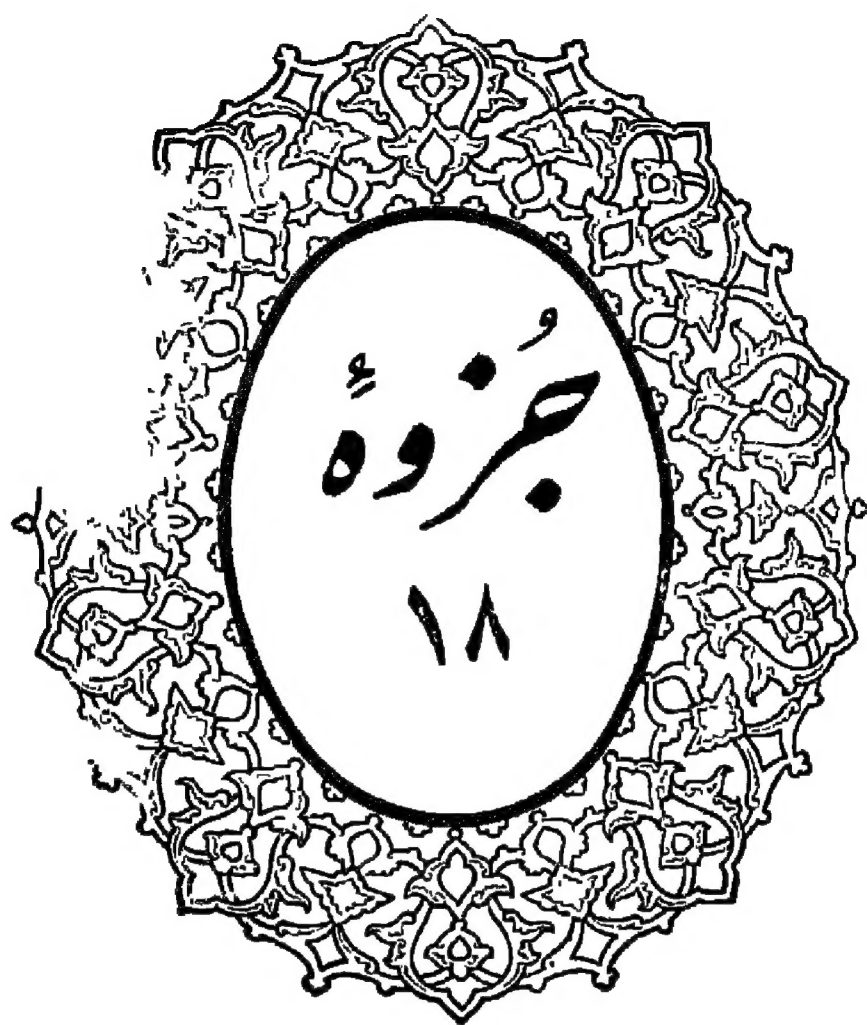
که این گنجایی پس بزرگ است ② اگر ترسید که مبادا در باره میان مرعات صل و داد کنید پس کس از زنا
 بجنای خود دارد که شمارانیکو و مناسب باشد است: دو یا سه یا چهار (بیشتر) و اگر ترسید چون زمان یک
 راه عدالت نیموده و با آنها ستم کنید پس تنها بکزن خستیا کرده یا چنانکه کفری دارید بان گفتا کنید که این نزد بخیر
 و ترک ستمکاریست ③ و هر زمانه در کمال رضایت طیب طربا بناسر دارد پس اگر چیزی از مهر خود را
 رضا و خوشنودی بسما بخشد بر خود و ارشود که آن شمار لال گو را را خواهد بود ④ اموالی که خدا قوام زندگانی شمار
 مقدر داشته بقصر سفیان دمید و از ایشان بقدر لزوم نفعه لباس با آنها دمید و برای آنکه از آنها از آزار
 بجنای خوش آنها را فرسند کنید ⑤ میان از آزار این کنید تا سخامی که با نفع شده و مایل بخل میدا کنند آنکه اگر از آنها
 بدرک مصالح زندگی خود یا فقیه اموالشان از آنها باز دمید و با سرف و محله ال آنها را حیف و میل کنید بدین
 مبادا که بشوند (د اموالشان از شما بگیرد) و هر کس از اولیای قیوم داراست بکلی در قیوم تصرف مال قیوم خود را
 و هر که فقیر است مقابل نجیبانی او از مال قیوم بقدر متعارف ارتزاق کند پس آنجا که یتیمان با نفع شدند و
 روگردید بر زوال با آنها باید گواه گیرید برای حکم ظاهر ولی در باطن حقیق و گواهی خدا برای محاسبه
 کافی است ⑥ برای فرزندان ذکور سهمی از ترکه اویین و خوشیان است و برای فرزندان اناث
 نیز سهمی از ترکه چه مال نذک باشد یا بسیار نصیب هر کس از آن (در کتاب حق) متین گردید
 ⑦ و چون در تقسیم ترکه میت از خوشیان میت و یتیمان فقیران اشخاصی حاضر آیند بچیزی از
 آن مال آنها را ردوزی دمید و با آنان سخن نگوید پسند گویند ⑧ و باید بندگان

سُورَةُ النِّسَاءِ

أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ لَافْتِقَا
 فِي الْيَتَامَىٰ فَاتَّخِذُوا مِطَابًا لَّكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْنَىٰ وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ
 فَإِنْ خِفْتُمْ لَافْتِقَا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ
 أَلَّا تَعُولُوا ۝ وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبَّ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ
 مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنَاءً مَرْثًا ۝ وَلَا تَتَّبِعُوا الْأَمْوَالَ الْكُفَىٰ الَّتِي
 جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا
 مَعْرُوفًا ۝ وَابْتَاعُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ
 مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا
 أَنْ يَكْبَرُوا ۝ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْعِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ
 بِالْمَعْرُوفِ ۝ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ
 بِاللهِ حَسِيبًا ۝ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ
 نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ
 كَثُرَ ۝ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ۝ وَإِذَا حَصَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالسَّائِلِينَ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَلْيَحْضَرْ

سُورَةُ النِّسَاءِ

الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا
 اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى
 ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۝
 بُوصِبَكُمْ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي كَرَّمِ خَطَا الْأَنْثَبِينَ فَإِنْ كُنَّ
 نِسَاءً فَوْقَ اثْنَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثُ مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا
 النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ
 كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِذَا
 كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا
 أَوْ دِينَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا
 فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا
 تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ
 الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دِينَ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ
 مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ
 الثُّلُثُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دِينَ وَإِنْ كَانَ

اداره نشریه اختر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیله تلخ شماره ۵۲۳۸۸

همه هفته رور های چهارشنبه منتشر میشود